

**МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до написання магістерських робіт
для студентів філологічного факультету**

УДК 811.161.2
ББК 81.2УКР
Д 36

Методичні рекомендації до написання магістерських робіт для студентів філологічного факультету // Уклад Єрмоленко С.І., Митяй З.О. Мелітополь, 2019. 63 с.

У методичних рекомендаціях обґрунтовано загальні вимоги до написання магістерської роботи з української лінгвістики, пропонуються орієнтовні теми, правила оформлення, методологія наукового дослідження, рекомендуються способи й засоби апробації, рецензування, захисту магістерської роботи.

Для студентів філологічних факультетів вищих педагогічних навчальних закладів і викладачів, які керують магістерськими науковими роботами.

Рецензенти:

О.В. Даниліна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та культури факультету лінгвістики та соціальних комунікацій Національного авіаційного університету;

С.М. Дубяга, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри початкової освіти Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького.

Рекомендовано кафедрою української мови МДПУ імені Богдана Хмельницького. Протокол № 15 від 08.05.2019 р.

© Єрмоленко С.І.
© Митяй З.О.

ЗМІСТ

Вступ.....	4
1. Загальні вимоги до написання магістерської кваліфікаційної роботи.....	5
2. Підготовчий етап до написання магістерської роботи.....	7
3. Зміст магістерської роботи.....	11
4. Заключний етап у підготовці магістерської роботи.....	13
5. Правила технічного оформлення магістерської роботи.....	16
6. Компоненти рецензії та відгуку на кваліфікаційну роботу.....	18
7. Захист магістерської роботи з української мови у вищій школі.....	20
8. Орієнтовні теми магістерських робіт зі спеціальності «Українська мова і література».....	22
Література.....	24
Зразок оформлення магістерської роботи.....	27

ВСТУП

Виконання магістерської роботи на філологічному факультеті – один із складових елементів підготовки майбутніх фахівців у вищому педагогічному навчальному закладі. Разом із лекціями, семінарськими, практичними та лабораторними заняттями, спецкурсами, спецсемінарами тощо написання магістерської роботи сприяє поглибленому самостійному вивченню певної лінгвістичної проблеми, виявляє нахили та наукові зацікавлення магістрів, виробляє в них уміння працювати з літературою, формує і вдосконалює дослідницькі навички, допомагає закріпити і практично використати знання із певного кола пройдених фахових дисциплін.

Мета методичних рекомендацій – дати необхідну інформацію студентам-випускникам педагогічного вишу для практичної організації захисту магістерської роботи, адже основне завдання магістранта – продемонструвати рівень своєї наукової кваліфікації, уміння самостійно вести науковий пошук і виконувати конкретні завдання. Магістерська кваліфікаційна робота має бути самостійним, оригінальним із погляду розвитку сучасної мовознавчої науки дослідженням, відзначатися високим ступенем наукової новизни, обґрунтованості й достовірності досягнутих результатів. Магістрант мусить добре знати стан розробки досліджуваної проблеми, критично оцінювати досягнення інших учених, самостійно робити вагомі, достатньою мірою аргументовані висновки, переконливо вести дискусії з іншими авторами, володіти методами і прийомами наукового дослідження. Магістерська кваліфікаційна робота повинна бути виконана на порівняно значному й доброякісному фактичному матеріалі. Основою захисту тут є принципово новий матеріал, що включає опис нових фактів, явищ і закономірностей.

Автори використали найновіші здобутки філологічних і методичних досліджень, урядові постанови, нормативні документи, що стосуються організації навчального процесу у вищій школі.

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Магістерська робота є важливою формою самоосвітньої діяльності студентів, здобуття знань і набуття навичок проведення лінгвістичних наукових досліджень.

До наукових робіт з української мови ставиться ряд вимог. Основні з них такі:

- актуальність теми, її відповідність сучасному стану філологічної науки та перспективам її розвитку;
- вивчення та критичний аналіз монографічної та періодичної літератури з лінгвістики та методики навчання української мови з визначеної теми;
- чітка характеристика лінгвістичних аспектів, опис та аналіз фонетичних, лексичних, морфемних, словотвірних, морфологічних, синтаксичних, стилістичних мовних рівнів;
- узагальнення результатів, їх обґрунтування, висновки та практичні рекомендації.

Кожен із видів кваліфікаційних робіт студентів-випускників може мати реферативний і дослідницький характер. У першому випадку робота має теоретичний характер і пишеться на основі аналізу й узагальнення ряду лінгвістичних джерел: монографій, дисертацій, статей, методичних рекомендацій тощо. Магістр повинен вибрати з наукової літератури основний матеріал, який стосується лінгвістичної проблеми, що вивчається, дати оцінку аналізованим роботам, висловити свій погляд, зв'язко, грамотно й логічно обґрунтувати вибрану тему, зробити наукові лінгвістичні й методичні висновки.

У другому випадку, коли робота має дослідницький характер, магістр використовує, крім лінгвістичної літератури, фактичний матеріал (уривки з художніх текстів, публіцистичних статей тощо), результати картування. Наукове дослідження такого типу повинне мати теоретичну частину (30%-40% загального обсягу), аналіз й узагальнення наукових лінгвістичних даних і висновки.

Безпосереднє керівництво написання магістерської роботи здійснюється науковим керівником – професором чи доцентом кафедри української мови.

Кваліфікаційна наукова робота на здобуття ОКР «магістр» передбачає проведення відповідного дослідження, а отже, вона вимагає від магістранта оволодіння основними методами наукового аналізу: вивчення літературних, архівних та інших джерел, спостереження, експеримент, математичні методи обробки кількісних даних.

Магістерська робота – це випускна кваліфікаційна робота наукового змісту, що відображає хід та розробку обраної теми, відповідає сучасному рівню розвитку освіти та лінгвістичної науки, є перспективною для подальшого наукового дослідження. Магістерська робота як найперша форма наукового

дослідження відноситься до навчально-дослідницької роботи, яку характеризують моделювання вже відомих наукових проблем з їх оригінальним вирішенням, розглядом у новому аспекті, але які не потребують окреслення кардинально нових, раніше не вивчених проблем, що піднімаються в дисертаціях на здобуття звання кандидата філологічних наук та стоять на рівень вище і різняться процедурою підготовки й захисту.

Магістерська робота є самостійною кваліфікаційною працею випускника магістратури. При написанні магістерських робіт реалізуються такі завдання:

- 1) закріплення й поглиблення знань, здобутих слухачами магістратури в процесі навчання;
- 2) залучення слухачів до самостійної роботи з фаховою літературою;
- 3) формування навичок пошуку необхідних джерел і матеріалів;
- 4) набуття слухачами досвіду чітко, послідовно й грамотно письмово викладати теоретичні положення;
- 5) розвиток умінь аналізу, узагальнення, формулювання висновків.

Кожне дослідження, у тому числі й магістерська робота з української мови, від творчого задуму до остаточного оформлення наукової праці має неповторну специфіку. Однак усі вони наділені загальними особливостями, які охоплюють універсальні послідовні процеси (етапи):

- 1) вибір теми, обґрунтування її актуальності та визначення рівня її розробленості; вибір об'єкта, предмета, окреслення мети й завдань дослідження;
- 2) нагромадження необхідної наукової інформації, пошук, вивчення й аналіз літературних та інших джерел із теми дослідження; вибір напрямів дослідження з огляду на його мету;
- 3) відпрацювання гіпотези й теоретичних передумов дослідження, визначення наукового завдання;
- 4) вибір методів дослідження, які є інструментами здобуття фактичного матеріалу, необхідною умовою досягнення поставленої мети;
- 5) обробка й аналіз результатів дослідження;
- 6) написання тексту роботи, оформлення її вступу і висновків, опис використаних джерел і створення додатків;
- 7) підготовка до захисту і захист магістерського дослідження перед ДЕК.

Тема роботи затверджується наказом ректора університету і повинна відображати проблеми лінгвістики. Вдало й обґрунтовано обрана тема значною мірою визначає доцільність і результативність усього дослідження.

ПІДГОТОВЧИЙ ЕТАП ДО НАПИСАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Цей етап починається з вибору теми дослідження, її осмислення та обґрунтування.

1) *Вибір теми дослідження.*

З переліку тем, запропонованих кафедрою, магістрант вибирає ту, яка найповніше відповідає його навчально-практичним інтересам і схильностям. Перевага надається темі, під час розробки якої магістрант може виявити максимум власної творчості й ініціативи.

З цією метою необхідно ознайомитися з тематикою магістерських робіт. Під час вибору теми слід з'ясувати її актуальність, наявність спеціальної літератури, методичних матеріалів для аналізу. Вибрана тема має бути зареєстрована у викладача, який керує магістерськими роботами.

Науково-дослідна робота магістрантів виконується під безпосереднім керівництвом викладача. На вступній консультації магістрант одержує загальні настанови щодо роботи над темою: визначається обсяг матеріалу, який стане предметом дослідження, з'ясовується актуальність обраної проблеми, мета та поетапні завдання наукового пошуку, окреслюється попередній план і з'ясовується наявність спеціальної літератури.

2) *З'ясування об'єкта, предмета та мети дослідження.*

Під час з'ясування об'єкта, предмета та мети дослідження необхідно зважати на те, що між ними та темою – магістерської роботи є системні логічні зв'язки. *Об'єктом дослідження* є вся сукупність відношень різних аспектів теорії і практики науки, яка слугує джерелом необхідної для дослідника інформації. *Предмет дослідження* – це тільки ті суттєві зв'язки та відношення, які підлягають безпосередньому вивченню в цій роботі, є головними, визначальними для конкретного дослідження. Таким чином, предмет дослідження є вузьчим, ніж об'єкт.

Визначаючи об'єкт, необхідно знайти відповідь на запитання: що розглядається? Разом з тим предмет визначає аспект розгляду, дає уявлення про зміст розгляду об'єкта дослідження, про те, які нові відношення, властивості, аспекти і функції об'єкта розкриваються. Іншими словами, об'єктом виступає те, що досліджується. А предметом – те, що в цьому об'єкті вимагає наукового пояснення.

Мета дослідження пов'язана з об'єктом і предметом дослідження, а також з його кінцевим результатом і шляхом досягнення. Кінцевий результат дослідження передбачає розв'язання магістрантами проблеми, яка відображає суперечність між типовим станом об'єкта дослідження в реальній практиці та вимогами суспільства до його більш ефективного функціонування. Кінцевий результат відображає очікуваний від виконання позитивний ефект, який формулюється як двоступеневий: перша частина – у вигляді суспільної корисності; друга – у вигляді користі для студента або групи студентів із урахуванням їхньої спеціальності, вікових або індивідуальних особливостей.

Мета дослідження є визначенням авторської стратегії в одержанні нових знань про об'єкт і предмет дослідження. Мета дослідження може бути пов'язана зокрема:

- 1) з обґрунтуванням нової системи засобів, спрямованих на розв'язання певного наукового завдання;
- 2) з обґрунтуванням методичного підходу та перевіркою його ефективності на практиці;
- 3) з обґрунтуванням можливості виявлення нових ознак як загального, так і часткового плану у внутрішній організації серії конкретних фактів, що аналізуються;
- 4) із розробкою комплексу певних передумов, необхідних для розв'язання наукових завдань.

3) *Визначення завдань дослідження*

Завдання дослідження, конкретизуючи загальну його мету, чітко позначають етапи наукового пошуку у досягненні мети. Передусім формулюються завдання, пов'язані із виявленням найсуттєвіших ознак і внутрішньої структури об'єкта дослідження. Виділяються завдання, зорієнтовані на:

- 1) вирішення певних теоретичних питань, загальної програми дослідження (виявлення сутності окремих понять, явищ, процесів; визначення параметрів і рівнів функціонування, критеріїв ефективності, принципів інтерпретації тощо);
- 2) характеристику нового розв'язання певної наукової проблеми;
- 3) обґрунтування, виявлення системи конкретних засобів, необхідних для розв'язання наукової проблеми та організації їх експериментальної перевірки;
- 4) розробка рекомендацій щодо практичного використання результатів дослідження.

Весь комплекс завдань – це алгоритм конкретної програми дослідження, зумовлений логікою етапів певного наукового пошуку.

4) *Вибір методів дослідження*

Методи дослідження в педагогіці – це прийоми, процедури й операції емпіричного та теоретичного пізнання і вивчення явищ педагогічної дійсності. У найбільш загальному розумінні метод – це шлях, спосіб досягнення поставленої мети та завдань дослідження. Він відповідає на запитання: *як пізнавати?*

Виходячи з того, що кожне наукове дослідження може відбуватися на двох рівнях: *емпіричному* (коли здійснюється процес накопичення фактів) і *теоретичному* (на якому здійснюється узагальнення знань), то відповідно до цих рівнів, загальні методи пізнання умовно діляться на три групи:

Методи емпіричного дослідження: спостереження, порівняння, вимірювання, експеримент.

Методи теоретичного дослідження: ідеалізація (мислительний акт, пов'язаний з утворенням понять про об'єкти), формалізація (пізнання об'єктів шляхом відображення їхньої структури у знаковій формі за допомогою штучної мови), логічні й історичні (дозволяють відтворити досліджуваний об'єкт у всій його об'єктивній конкретності, уявити та зрозуміти його в розвитку) методи.

Методи, що можуть бути застосовані на емпіричному та теоретичному рівнях: абстрагування, аналіз, синтез, індукція, дедукція, моделювання.

5) Опрацювання наукових джерел

Укладання попереднього бібліографічного списку.

Під час укладання бібліографічного списку необхідно звертати увагу на різноманітні публікації: монографії, дисертації, автореферати дисертацій, періодичні видання (газети, журнали), збірники наукових праць. Варто з'ясувати коло лінгвістів, які вивчали питання, пов'язані з обраною темою дослідження.

Для пошуку літератури використовуються каталоги бібліотек (систематичні, предметні, алфавітні), реферативні журнали тощо. Знайомитися з літературою варто починати з найновіших публікацій (зворотно-хронологічний підхід): зміст видань останніх років охоплює матеріали попередніх лінгвістичних досліджень.

Вивчення літератури варто починати з праць, де проблема відображається в цілому, а потім перейти до вузьких досліджень.

Починати ознайомлення з посібниками, монографіями тощо треба з титульного аркуша, з'ясувавши, де, ким, коли вони були видані. Необхідно переглянути зміст, який розкриває структуру видання, наповнення його розділів, вернутися до передмови, де розкрито його призначення, завдання, поставлені автором.

Читаючи видання, треба уважно стежити за ходом авторської думки, вміти відрізнити головні положення від доказів й ілюстративного матеріалу. З'ясувавши ідею та аргументи, якими автор її доводить, варто виписати всі необхідні цитати, факти, умови, аргументи, якими оперує автор, доводячи основну ідею статті.

Під час опрацювання дібраної літератури необхідно робити бібліографічні картки стандартного розміру (125 мм на 75 мм) з картону і записувати на них загальні відомості про публікацію. На кожній картці робиться один або кілька записів, але таких, що стосуються однієї проблеми, питання, теми. Послідовність запису у бібліографічній картці така:

1. прізвище й ініціали автора (авторів, якщо їх кілька);
2. назва праці без скорочень і змін;
3. вихідні дані (місто видання, назва видавництва, рік видання, кількість сторінок);
4. скорочений запис бібліографічних даних для зручності роботи.

Зразок бібліографічної картки

За ред. М.М. Фащенко	Сучасна українська мова : Фонетика. Фонологія. Орфоепія. Графіка	К.: ВЦ «Академія», 2010. – 176 с.	Фащенко 2010: 57.
-------------------------	--	--------------------------------------	----------------------

6) Реферування прочитаної літератури

Працюючи з книгою або статтею, важливо переконатися у доцільності її використання. Як правило, зробити це допоможе анотація або передмова, вміщена в цьому джерелі.

Читання має супроводжуватися записом прочитаного, а виписки можна використовувати як цитати для обґрунтування тієї чи іншої думки виконавця. Слід пам'ятати, що цитування без посилань на автора є плагіатом і карається законом як порушення авторських прав.

Виписки слід робити на спеціальних картках з одного, боку аркуша, а другий залишати для різних поміток, доповнень. Картки для реферування прочитаної літератури мають, як правило, розмір стандартного аркуша паперу (210 мм на 300мм). Заголовок позначається так, як і на бібліографічних картках. Призначення картки для реферування різнопланове: запис цитат, виклад тексту своїми словами, фіксація окремих даних тощо.

Зразок картки для реферування

Фащенко М.М. – К.: ВЦ «Академія», 2010. – 176 с.

с. 6-7 «Фонематичні транскрипції, розроблені різними фонологічними школами, відрізняються. Так, згідно з ученням Московської фонологічної школи (МФШ), фонема співвідноситься з усіма її звуковими виявами, за Ленінградською (щербівською) фонологічною школою (ЛФШ) – лише з варіаціями, тому варіант, який за артикуляційними ознаками збігається з головним виявом іншої фонemi, вважають окремою фонемою».

Обидва види карток допоможуть тематично згрупувати такі записи, об'єднати їх за хронологією розвитку ідей, за спільністю чи відмінністю висвітлення окремих питань тощо.

Складену з теми роботи картотеку необхідно дати на перегляд науковому керівникові, який порекомендує праці, котрі необхідно вивчити в першу чергу а також ті, які слід вилучити з картотеки або включити до неї.

Після конспектування матеріалу необхідно перечитати його знову, щоб склалося цілісне уявлення про предмет вивчення. Усі зібрані матеріали мають бути критично проаналізовані, а не просто перелічені автори та їх погляд. Критерії такого аналізу запропоновані С.Ніколаєвою:

- 1) основна ідея автора публікації, його наукова позиція;
- 2) відмінність цього погляду від інших;
- 3) сутність полеміки автора з іншими методистами;
- 4) фундаментальні положення теорії;
- 5) невисвітлені питання;
- 6) перспективні напрями подальших досліджень;
- 7) положення, які викликають сумнів.

Отже, накопиченню матеріалів у процесі критичного аналізу допомагають: складання картотеки (бібліографічної, реферативної), конспектування (детальний виклад змісту інформації); витяги (скорочення або повний виклад змісту окремих фрагментів з літератури); анування (характеристика публікації з точки зору її змісту, спрямування, форми тощо); словник термінів; папки з інформацією з окремих питань (окремі аркуші з описом певних публікацій).

ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Успішне виконання магістерської роботи залежить значною мірою від техніки письмового викладу магістрантом результатів власного дослідження. Тому перед безпосереднім написанням роботи автор повинен глибоко продумати план, композицію викладу матеріалу, а також ознайомитися із вимогами щодо змісту та технічного оформлення магістерських робіт з української мови у вищій школі. Цей вид роботи доцільно спочатку готувати в попередньому (чорновому) варіанті. До остаточного тексту магістерської роботи вносяться всі зміни, запропоновані науковим керівником.

Готуючись до **викладення тексту магістерської роботи**, доцільно ще раз уважно прочитати її назву, що містить проблему, яка розкривається. Проаналізований і систематизований матеріал викладається відповідно до змісту у вигляді окремих розділів і підрозділів (параграфів). Кожний розділ висвітлює самостійне питання, а підрозділ (параграф) – окрему частину цього питання.

Основна частина (назва першого розділу; назва другого розділу) магістерської роботи складається із розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають із нової сторінки.

Основному тексту кожного розділу може передувати передмова з коротким описом обраного напрямку та обґрунтуванням застосованих методів досліджень. У кінці кожного розділу формулюють короткі висновки, що дає змогу вивільнити загальні висновки від зайвих подробиць. Основна частина поділяється на теоретичні та практичні розділи.

Теоретичний розділ (перший розділ) включає аналіз опрацьованої наукової літератури відповідно до завдань дослідження, а також певні авторські висновки з вивченням перспектив подальших дослідних пошуків. Магістрант шляхом огляду літератури окреслює основні етапи становлення й висвітлення проблеми, визначає своє місце у її розв'язанні, виявляючи ті питання, які залишилися нез'ясованими.

Практичні розділи (може бути один практичний розділ) із вичерпною повнотою викладають результати власних досліджень автора із виділенням того нового, що він вносить у розробку проблеми. Розробляється картотека, яка висвітлює основні напрямки роботи у обраному лінгвістичному дослідженні. У таблиці подаються наслідки перевіркої роботи, проведеної магістрантом під час карткування.

Тема має бути розкрита без пропуску логічних ланок, тому, починаючи працювати над розділом, треба відзначити його головну ідею, а також тези кожного підрозділу. Тези необхідно підтверджувати фактами, думками різних авторів, результатами анкетування та експерименту, аналізом конкретного практичного досвіду. Необхідно уникати безсистемного викладу фактів без достатнього їх осмислення та узагальнення.

Думки мають бути пов'язані логічно, увесь текст підпорядкований одній головній ідеї. Один висновок не повинен суперечити іншому, а має

підкріплювати його. Якщо висновки не будуть пов'язані між собою, текст втратить свою єдність. Кожний доказ має впливати з попереднього.

Щодо кожного розділу роботи необхідно зробити висновки, на основі яких формулюють висновки до всієї роботи в цілому.

Достовірність висновків загалом підтверджується каткуванням. Оперативно та в повному обсязі зібрати практичний матеріал, узагальнити його та систематизувати допоможе оволодіння основними методами дослідження: математичними методами обробки кількісних даних, методом порівняльного аналізу тощо. Найкращих результатів можна досягти за комплексного використання цих методів, проте слід мати на увазі, що залежно від особливостей теми дослідження, специфіки предмета та конкретних умов окремі методи можуть набути вагомого значення.

Накопичуючи та систематизуючи факти, треба вміти визначити їх достовірність і типовість, найсуттєвіші ознаки для наукової характеристики, аналізу, порівняння. Порівняльний аналіз допомагає виділити головне, типове в питаннях, що розглядаються, простежити зміни, що сталися в роботі культурологічних, інформаційних установ протягом останніх років, виявити закономірності, проаналізувати причини труднощів у їх функціонуванні, визначити тенденції та перспективи подальшого розвитку.

Таким чином, широке використання відомих у науці методів накопичення, вивчення, систематизації фактів та практичного досвіду в цілому дасть змогу виконати основне завдання магістерського дослідження: поєднати різні роз'єднані знання у цілісну систему, вивести певні закономірності, визначити подальші тенденції розвитку теорії та практики відповідної сфери діяльності.

ЗАКЛЮЧНИЙ ЕТАП У ПІДГОТОВЦІ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

На цьому етапі передбачається остаточне удосконалення магістрантом **вступу та висновків** до магістерської роботи, оформлення **списку літератури та додатків, редагування тексту**, його доопрацювання з урахуванням зауважень наукового керівника, **оформлення титульної сторінки, змісту, переліку умовних позначень, символів, скорочень і термінів**.

Вступ доцільно писати після того, як написана основна частина магістерської роботи. У вступі характеризується стан досліджуваної проблеми (на основі критичного аналізу психолого-педагогічної, лінгвістичної та методичної літератури, вивчення практики її розв'язання), обґрунтовується актуальність теми, що вивчається, її практична значущість; пропонується огляд літератури з теми дослідження; визначаються об'єкт, предмет, мета і завдання дослідження; розглядаються методи, за допомогою яких воно проводилося; розкривається структура роботи. Якщо магістрант вирішив не торкатися деяких аспектів теми, він повинен зазначити про це у вступі.

Охарактеризувавши стан досліджуваної проблеми (на основі критичного аналізу лінгвістичної літератури, вивчення фактичного матеріалу), визначають актуальність теми магістерської роботи з української мови у вищій школі.

Актуальність дослідження конкретної наукової проблеми зумовлюється соціальним замовленням (що відображено у відповідних державних документах), практичними завданнями певної галузі науки, необхідністю розширення сучасних уявлень про певні процеси чи явища, недостатнім рівнем розробки окремих аспектів наукової проблеми.

Обов'язковою частиною вступу є огляд літератури з теми дослідження, в який включають найбільш цінні, актуальні роботи (10-15 джерел). Огляд має бути систематизований аналізом теоретичної, методичної й практичної новизни, значущості, переваг та недоліків розглядуваних робіт, які доцільно згрупувати таким чином: роботи, що висвітлюють історію розвитку проблеми; теоретичні роботи, які повністю присвячені темі; роботи, що розкривають тему частково.

В огляді не слід наводити повний бібліографічний опис публікацій, що аналізуються, достатньо назвати автора й назву, а поруч у дужках проставити порядковий номер бібліографічного запису цієї роботи в списку літератури. Закінчити огляд треба коротким висновком про рівень з'ясування в літературі основних аспектів теми.

Логічним завершенням магістерської роботи є висновки. Головна їх мета – підсумки проведеної роботи. Висновки подаються у вигляді окремих лаконічних положень, методичних рекомендацій. Дуже важливо, щоб вони відповідали поставленим завданням. У висновках необхідно зазначити не тільки те позитивне, що вдалося виявити в результаті вивчення теми, а й недоліки та проблеми практичного функціонування культурологічних і документальних систем, а також конкретні рекомендації щодо їх усунення.

Основна вимога до заключної частини – не повторювати змісту вступу, основної частини роботи і висновків, зроблених у розділах.

Список опрацьованої літератури складається на основі робочої картотеки та відображає обсяг використаних джерел і ступінь вивченості досліджуваної теми. Список використаної літератури становить зведений перелік тих джерел, які послужили методологічною, спеціальною теоретичною і науково-методичною опорою під час виконання магістерської роботи. До списку літератури включаються лише ті праці, які згадувалися або використовувалися у роботі. Цей список літератури свідчить про обсяг опрацьованих автором магістерської роботи наукових джерел, рівень вивчення ним досліджуваної проблеми та навички роботи із лінгвістичною літературою. На наукові джерела, що подані в бібліографії, повинні бути посилання в тексті магістерської роботи. Усі наукові праці подаються в алфавітному порядку та мають бути оформлені з урахуванням усіх сучасних вимог до бібліографічного опису. У списку наукової літератури мають переважати нові видання.

Завершуючи написання магістерської роботи, необхідно систематизувати ілюстративний матеріал. Ілюстрації можна подавати у тексті або оформляти у вигляді *додатків*.

За необхідності до додатків доцільно включати допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприймання роботи :

- 1) експериментальні матеріали;
- 2) таблиці допоміжних цифрових даних;
- 3) ілюстрації допоміжного характеру;
- 4) картки;
- 5) списки слів чи конструкцій, що вивчаються в роботі;
- 6) лінгвістичні схеми або розробки;
- 7) тести, алгоритми тощо.

Усі додатки оформлюють як продовження магістерської роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої частини, розмішуючи їх у порядку появи посилань у тексті роботи. Кожний додаток повинен починатися з нової сторінки і мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» і цифра, що позначає додаток.

Титульна сторінка (додаток А) магістерської роботи містить найменування вищого навчального закладу та кафедри, де виконувалася робота, повну назву теми магістерської роботи, прізвище, ім'я та по батькові магістранта із зазначенням інституту (факультету), на якому він навчається та спеціальності, прізвище та ініціали наукового керівника та рецензента, місто та рік виконання роботи.

Зміст магістерської роботи (додаток Б) подають на початку роботи. У ньому зазначаються назви та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів і пунктів (якщо вони мають заголовки), зокрема вступу, висновків до розділів, загальних висновків, додатків, списку використаної літератури тощо.

У змісті й основному тексті назви розділів друкуються великими літерами симетрично до тексту. Назви підрозділів (параграфів) друкуються з абзацу маленькими літерами. Назві параграфа передують його номер, який складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу. Після кожної цифри має стояти крапка (1.2.).

Нумерація розділів, підрозділів (параграфів) – арабська (1,2,...). Номери розділів можуть вказуватися окремим рядком над відповідним заголовком (РОЗДІЛ 1), після номера крапка не ставиться. Якщо назва розділу пишеться в одному рядку із номером цього розділу, тоді після номера ставиться крапка (РОЗДІЛ 1.):

РОЗДІЛ 1

(назва пишеться великими буквами)

1.1. (Назва підрозділу)

1.2. (Назва підрозділу)

РОЗДІЛ 2 (назва пишеться великими буквами)

2.1. (Назва підрозділу)

2.2. (Назва підрозділу)

РОЗДІЛ 1. (назва пишеться великими буквами)

1.1. (Назва підрозділу)

1.2. (Назва підрозділу)

РОЗДІЛ 2. (назва пишеться великими буквами)

2.1. (Назва підрозділу)

2.2. (Назва підрозділу)

Такі частини роботи, як вступ, висновки, список використаних джерел не нумеруються. У кінці назв структурних частин крапки не ставляться.

Якщо у роботі вжито специфічну термінологію, а також використано маловідомі скорочення, нові символи, позначення і таке інше, то такий **перелік умовних позначень, символів, скорочень і термінів** може бути поданий окремим списком, який розміщують перед вступом.

Перелік треба подавати двома колонками, у яких зліва за абеткою наводять скорочення, справа – їх детальну розшифровку.

Якщо ж спеціальні терміни, скорочення, символи тощо. Повторюються менше трьох разів, перелік не складають, а їх розшифровку наводять у тексті при першому згадуванні.

ПРАВИЛА ТЕХНІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Загальні вимоги

Магістерську роботу друкують машинописним способом, за допомогою комп'ютера на одній стороні аркуша білого паперу формату А4 (210х297 мм) через 1,5 міжрядкових інтервали. Розмір шрифту 14мм Times New Roman. Абзацний відступ має бути однаковим по всьому тексту в межах 12-20 мм.

Текст роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве – 30 мм, праве – 10 мм, верхнє та нижнє – по 20 мм.

Обсяг роботи повинен становити: 50-60 машинописних сторінок. Усі сторінки мають бути зброшуровані й переплетені або ж прошнуровані та вкладені у папку.

Текст основної частини поділяють на розділи, підрозділи, пункти, підпункти.

Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, малюнків, таблиць тощо подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою роботи є титульна, яка включається до загальної нумерації сторінок магістерської роботи. На титульній сторінці номер не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють вгорі сторінки, у правому верхньому куті.

Ілюстрації

Кожна ілюстрація, яка подається безпосередньо у роботі чи додатках до неї, повинна мати точну та коротку назву, що вказується після номера ілюстрації. В окремих випадках ілюстрації доповнюють необхідними поясненнями.

Таблиці

Цифровий матеріал зазвичай має оформлятися у вигляді таблиць. Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують чи записують симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають із великої літери.

Заголовки граф повинні починатися також із великої літери, підзаголовки – із маленької, якщо вони складають одне речення із заголовком, і з великих, якщо є самостійними.

Запис цифр у таблицях виконується за такими правилами:

- 1) кожній із граф класи чисел повинні знаходитися один під іншим;
- 2) частини цілого повинні виражатися десятковими дробами;
- 3) в одній і тій самій графі усі числові величини повинні мати однакову кількість десяткових знаків (на місці відсутніх значущих цифр ставляться нулі, наприклад: «5,38», «4,80»);
- 4) якщо цифрові або інші дані у якому-небудь рядку таблиці не подаються,

то в ньому ставлять (-).

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті. Якщо вона складається із великої кількості рядків, то її можна переносити на інший аркуш. Над перенесеною частиною таблиці зазначають: *Продовж, табл. I*.

Посилання

Під час написання магістерської роботи магістрант має посилатися на наукові джерела, ідеї, висновки на яких ґрунтується дослідження, або на матеріали, окремі результати, які наводяться у роботі. Якщо використовують відомості з монографій, оглядових статей тощо з великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок того видання, до якого зверталися. У тексті роботи посилання потрібно зазначати порядковим номером за переліком у списку опрацьованої літератури. Цей номер, а також через кому номер сторінки (-ок), на якій (-их) має знаходитися цитований матеріал, подається у квадратних дужках, наприклад, [14, с.48] або [14, с.48-57]. Якщо якась робота описується повністю, то у дужках зазначається тільки її порядковий номер, наприклад, «...лу працях...» [1].

Такий спосіб посилання дозволяє значно зекономити обсяг тексту роботи, оскільки не виникає необхідність виносів на сторінках. При цьому оформлення посилання на певне видання має відповідати його бібліографічному опису за списком опрацьованої літератури.

Список опрацьованої літератури

До списку включаються вся опрацьована автором магістерської роботи література незалежно від того, де вона надрукована: в окремому виданні, у збірнику, журналі, газеті тощо, а також без уваги на те, є чи нема у тексті роботи посилання на праці, що були використані автором під час роботи над темою.

Літературу необхідно розміщувати у списку в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків. Якщо наводяться кілька праць одного автора, то їх треба подавати за хронологією. У списку використовується загальна нумерація використаної літератури, а не нумерація за розділами. Відомості про праці, які включені до списку, необхідно подавати згідно з вимогами державного стандарту з обов'язковим наведенням назв.

Додатки

Додатки оформляють як продовження роботи на наступних її сторінках, розміщуючи їх у порядку посилань у тексті. Кожен додаток повинен починатися із нової сторінки, обов'язково мати заголовок, розміщений симетрично до тексту і надрукований чи написаний угорі малими літерами із першої великої букви. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої розміщують слово «Додаток А» і його порядковий номер. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, ї, Й, О, Ч, Ъ, наприклад: додаток А, додаток Б.

КОМПОНЕНТИ РЕЦЕНЗІЇ ТА ВІДГУКУ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ

На магістерську роботу науковий керівник подає відгук. У заголовку відгуку вказується основна вихідна інформація: зазначається курс навчання магістранта, назва факультету і навчального закладу, прізвище, ім'я та по батькові виконавця роботи, назва роботи.

У цьому документі повинні знайти відображення такі елементи: зв'язок теми з актуальними проблемами сьогодення науки, теоретичне та практичне значення розробки теми, композиційна структура наукової роботи, творче використання наукової і методичної літератури з проблеми, якісна і кількісна характеристика зібраного матеріалу, ступінь самостійності магістранта у виконанні роботи, характеристика висновків й узагальнень, повнота списку використаної літератури і культура цитування, стан грамотності та якість оформлення, позитивні моменти та недоліки роботи.

Керівник оцінює вміння студента логічно мислити, організовувати свою роботу, працювати з науковою літературою, проводити теоретичні й експериментальні дослідження, робити висновки з отриманих результатів. Поряд з зазначенням позитивного в роботі керівник зазначає і недоліки. Відгук завершується тим, що керівник визначає відповідність роботи всім вимогам, які є обов'язковими для цього рівня наукових досліджень і оцінює роботу за загальноприйнятою системою оцінювання. У кінці відгуку ставиться підпис наукового керівника.

Відгук пише керівник роботи, а рецензію – кваліфікований спеціаліст наукової чи навчальної установи. Науковий керівник має подати оцінку актуальності, основні відомості стосовно повноти та завершеності роботи, напрямки впровадження одержаних результатів, оцінює вміння магістранта мислити, працювати з науковою літературою, відзначає відповідність роботи всім вимогам, що пропонуються для цього виду робіт.

Рецензент зазначає тему наукової роботи, хто її автор, вказує, у якому закладі освіти вона виконувалася, визначає її актуальність, повноту та ґрунтовність викладу, науковий рівень проведеного дослідження, аргументованість висновків і пропозицій, можливість їх практичного впровадження, подає оцінку стилю викладу і грамотності тексту. Рецензент також звертає увагу на відповідність отриманих результатів меті та завданням магістерської роботи, визначає її позитивні та негативні сторони. Вказуючи на помилки та недоліки, фахівець повинен висловити власну позицію з цих питань.

Магістерська роботи оцінюються за загальноприйнятою системою оцінювання. Рецензент підписує рецензію, скріплює печаткою установи, де він працює.

Магістрант має бути ознайомлений із змістом рецензії не пізніше, як за день до захисту магістерської роботи. Внесення змін до тексту після одержання рецензії не допускається.

Після ознайомлення з магістерською роботою, відгуком наукового керівника і рецензією декан приймає рішення про допуск магістранта до захисту наукової роботи і передає роботу до Державної кваліфікаційної комісії.

ЗАХИСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Магістерські роботи, які за висновком наукового керівника заслуговують позитивної оцінки, рекомендуються до захисту. Захист магістерської роботи відбувається у встановлений деканатом термін у присутності комісії провідних викладачів кафедри і магістрантів.

Під час захисту магістрант має назвати тему та мету дослідження, обґрунтувати її актуальність, повідомити структуру роботи та стисло викласти її зміст. Особливу увагу необхідно звернути на практичну частину роботи, власне на результати виконання дослідного завдання. Виступ завершається формулюванням висновків, рекомендацій.

Готуючи свій виступ, варто звернути увагу на наступне:

- 1) дотримання регламенту під час виступу (10 хвилин);
- 2) стислий виклад положень і думок;
- 3) логічний перехід від однієї частини до іншої;
- 4) літературне мовлення, виразність, стилістична вправність;
- 5) використання необхідної наочності, технічних засобів навчання.

У процесі захисту виступаючий має відповідати на запитання та зауваження присутніх.

За результатами захисту магістерської роботи виставляється оцінка, яка заносить і до екзаменаційної відомості та залікової книжки.

Об'єктом оцінювання є структурні компоненти науково-дослідної діяльності, зокрема:

- 1) змістовий компонент: знання про об'єкт дослідження (уявлення, поняття, явище, засоби його перетворення, вимоги до результату; складники та послідовність виконання завдання як одиниці навчальної діяльності тощо);
- 2) операційно-організаційний компонент – дії способи дій, діяльність: предметні (відповідно до програми); розумові (аналізувати, порівнювати, абстрагувати, класифікувати, узагальнювати тощо); навчальні (планувати, організовувати, контролювати процес і результати виконання завдання, діяльності в цілому; вміння користуватися різними джерелами інформації). Підлягають аналізу й такі характеристики, як правильність і самостійність виконання в умовах новизни (за зразком, аналогічні, відносно нові); отримання допомоги: практичної (спільне виконання, надання зразка, добір лінгвістичної літератури тощо); вербальної (повторний інструктаж, пояснення, підказка, неодноразові вказівки, зауваження тощо); загальної (стимулювання, підтримка, схвалення, активізація уваги); усвідомленість способу виконання – розуміння і словесне оформлення: відтворення (переказ, бездумне списування), пояснення, застосування в умовах новизни; емоційно-мотиваційний компонент – ставлення до навчання. Аналізуються такі характеристики: характер і сила (байдуже, недостатньо виразне й позитивне, зацікавлене, виразне й позитивне); дієвість (від споглядального (пасивного) до дієвого); сталість (від епізодичного до сталого).

Критерії оцінювання магістерських робіт

1. Оцінка **«відмінно»** виставляється у разі: відповідності змісту роботи темі дослідження; правильного оформлення наукового апарату дослідження; глибокого аналізу наукової літератури та авторських висновків; якісно підготовленого фактичного матеріалу; успішного виконання завдань дослідження; дотримання всіх вимог щодо технічного й естетичного оформлення роботи та орфографічного стандарту; вдалої презентації роботи під час захисту.
2. Оцінка **«добре»** виставляється при наявності незначних недоліків у виконанні теоретичних і практичних завдань роботи та її оформленні.
3. Оцінка **«задовільно»** виставляється при наявності суттєвих недоліків у виконанні практичної і теоретичної частин роботи та в її оформленні.

ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «УКРАЇНСЬКА МОВА І ЛІТЕРАТУРА»

1. Бойківський діалект у художньому творі.
2. Внутрішньоформна номінація у драматургійному тексті на матеріалі творів М.Куліша “Мина Мазайло” та “Народний Малахій”.
3. Повтор як засіб інтенції у художньому дискурсі на матеріалі роману “Дім на горі” В.Шевчука.
4. Гуцульський говір у прозі Василя Шкурмана.
5. Засоби експресивізації в українських народних піснях.
6. Функціонально-семантичне поле темпоральності в сучасній українській літературній мові.
7. Функціонально-семантична, образно-стилістична роль сленгізмів у романі Ліни Костенко “Записки українського самашедшого”.
8. Категорія демінутивності в сучасній українській мові: семантико-словотвірний аспект.
9. Фемінітиви в Добриловому Євангелії 1164 р.; й словотвірні особливості.
10. Фемінітиви у “Матеріалах до словника писемної та книжної української мови XV-XVIII ст.” Євгена Тимченка ; лексико-семантичні особливості.
11. Семантико-структурна характеристика порівняльних лексем та конструкцій (на матеріалі поетичного тексту Ольги Слоновьовської).
12. Деонімізовані найменування в українській мові: семантико-стилістичний аналіз.
13. Семантико-граматичні параметри вокатива в поетичному тексті Василя Стуса.
14. Метафоризовані найменування осіб в українській мові: лексико-семантичний аналіз.
15. Функційне навантаження фразеологізмів у художньому тексті (на матеріалі прози М.Матіос).
16. Семантико-стилістична характеристика фразеологізмів у творах В.Шкурмана.
17. Словотвірна категорія інструменталія в сучасній українській мові.
18. Морфологічні особливості девербативних субстантивів зі словотвірним значенням “виконавець дії”.
19. Мовленнєвий етикет в українській мові (на матеріалі сучасної прози).
20. Лексико-словотвірні інновації в сучасній українській мові (на матеріалі друкованих засобів масової інформації).
21. Семантичні обертони слова “світ” у поетичному тексті “шістдесятників”.
22. Мовні маркери конфліктності в художньому тексті Марії Матіос.
23. Мовленнєвий жанр “примирення” у структурі розмовного дискурсу.
24. Зорові і слухові образи в мовній картині Л. Костенко-прозаїка.
25. Релігійна лексика у сучасному поетичному мовленні: функціонально-семантичний аспект.

26. Семантичний простір лексики “Бог” у поетичному мовленні Олександра Олеся.
27. Семантичний простір лексики “гріх” у новелах Василя Стефаника.

ЛІТЕРАТУРА

1. Азимов Э.Г. Словарь методических терминов (теория и практика преподавания языков). Электронная версія / Э.Г. Азимов. – «ГРАМОТА.РУ», 2002. – Режим доступу : [ht t://sslovari/ gramota.ru/portal sl.html#az](http://sslovari.ru/gramota.ru/portal_sl.html#az)
2. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. Історія / А.М. Алексюк. – Теорія : Підручник. – К. : Либідь, 1998. – 560 с.
3. Артемчук Г.І. Методика організації науково-дослідної роботи / Г.І. Артемчук, В.М. Курило, М.П. Кочерган. – К. : Форум, 2000. – 271 с.
4. Архангельский С.И. Лекции по теории обучения в высшей школе / С.И. Архангельский. – М. : МГУ, 1974. – 208 с.
5. Архангельский СИ. Учебный процесс в высшей школе / С.И. Архангельский. – Воронеж : ВГУ, 1977. – 214 с.
6. Бабанский Ю.К. Проблемы повышения эффективности педагогических исследований / Ю.К. Бабанский – М. : Педагогика, 1982. – 192 с.
7. Балыхина Т.М. Информатизация обучения языкам: становление компьютерной лингводидактики / Т.М. Балыхина // Высшее образование сегодня. – 2006. – № 4. – С. 32-37. – Библиограф. : 8 назв.
8. Барякін В.М. Ідея ноосфери / В.М. Барякін. – К. : РНМК, 1991. – С. 23, 27.
9. Ведь В.В. Основи наукової організації праці студентів академії / В.В.Ведь, А.О. Малишев. – Ужгород, 2001. – С. 12-34.
10. Библиографическое описание документа. Общие требования и правила составления : ГОСТ 7.1. – 84. – Введ. 01.01.86. – М. 1984. – 75 с. – (Система стандартов по информации, библиотечному и издательскому делу).
11. Біляєв О.М. Методика мови як наука / О.М. Біляєв // Дивослово. – 2002. – № 11. – С. 20-24.
12. Бовтенко М.А. Создаём компьютерные учебные материалы самостоятельно М.А. Бовтенко // Информационные технологии в обучении языку. 2004. – Режим доступу : <http://www.itlt.edu.nstu.ru/article1>
13. Болонський процес у фактах і документах / Упоряд. М.Ф. Степко, Я.Л. Болюбаш, В.Д. Шинкарук та ін. – К. : Тернопіль : Вид-во ТДПУ, 2003. – 52 с. – Режим доступу : [http://www .tspu. edu. ua](http://www.tspu.edu.ua)
14. Василюк А. Сучасні освітні системи : Навч. посібник / А. Василюк, Р. Пахоцінський, Н. Яковець. – Ніжин : НДПУ, 2002. – 139 с.
15. Введение в научное исследование по педагогике / Под ред. В.И. Журавлева. – М. : Просвещение, 1988. – 239 с.
16. Вергасов В.М. Активізація пізнавальної діяльності студентів вищої школи. / В.М. Вергасов. – К. : Вища школа, 1995. – 210 с.
17. Вернадский В.И. Философские мысли натуралиста / В.И. Вернадский. – М. : Наука, 1988. – С. 74, 88, 132.
18. Верхола А.Г. Оптимизация процесса обучения в высших учебных заведениях / А.Г. Верхола. – К., 2000. – 178с.

19. Вища освіта в Україні : Навч. посіб. / В.Г. Кремень, С.М. Ніколаєнко, М.Ф. Степко, Я.Я. Болюбаш, А.М. Гуржій, М.З. Згуровський, К.М. Левківський, В.Л. Петренко, В.П. Погребняк ; За ред. В.Г. Кременя, С.М. Ніколаєнка. – К. : Знання, 2005. – 327 с.
20. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої освіти : Підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів магістратури / С.С. Вітвицька. – Київ : Центр навчальної літератури, 2006. – 384с.
21. Володько В. Педагогічна система навчання : Теорія, практика, перспективи : Посібник для викладача / В. Володько. – К. : Педагогічна преса, 2000. – 148 с.
22. Гончаренко С.У. Педагогічні дослідження / С.У. Гончаренко. – К. : АПН України, 1995. – 45 с.
23. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник / С.У. Гончаренко. – Київ : Либідь, 1997. – 376 с.
24. Грабовська С.Л. Інтерактивне навчання у вузі: проблеми і перспективи / С.Л. Грабовська // Вісник Львівського університету. Серія педагогічна. – Вип. 15. – 2004. – С. 171-176.
25. Оцінювання студентської успішності : Практ. посібник. – К. : Навчально-методичний центр «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2005. – 312 с.
26. Давыдов В.В. Теория развивающего обучения / В.В. Давыдов. – М., 1996. – 324 с.
27. Десев Л. Психология малых групп / Л. Десев. – М. : Прогресс, 1979. – 208 с.
28. Емельянов Ю.Н. Активное социально-психологическое обучение / Ю.Н. Емельянов. – Л., 1985. – 342 с.
29. Загальноєвропейський простір вищої освіти – досягнення цілей : Комюніке конференції міністрів країни Європи, відповідальних за сферу вищої освіти, м. Берген, 19-20 травня 2005 р. // Освіта України. – № 50. – 2005 р. – С. 5.
30. Звонников В.И. Инновационные методы оценки учебных достижений студентов / В.И. Звонников // Высшее образование сегодня. – 2006. – № 5. – С. 12-17. – Библиограф. : 6 назв.
31. Згуровський М. Основні завдання вищої освіти України щодо реалізації принципів Болонського процесу та забезпечення вимог сфери праці / М. Згуровський // Вища школа : наук.-практ. вид. – 2004. – №5-6. – С. 54-61.
32. Згуровський М. Підготовку кадрів на рівень сучасних вимог // Освіта і управління. – 1997. – №2. – С 14-20.
33. Кваліфікаційна робота з української лінгвістики та методики викладання української мови : навчально-методичний посібник для магістрантів зі спеціальності 8.02030301. Українська мова і література. – Переяслав-Хмельницький : ПП «СКД», 2012. – 84 с.
34. Кларин М.Б. Инновации в мировой педагогике / М.Б. Кларин. – М., 1998. – 180 с.
35. Кларин М.В. Педагогическая технология в учебном процессе /

М.Б. Кларин. – М., 1989. – 225 с.

36. Кларк М. Технология образования или педагогическая технология? / М. Кларк // Перспективы. Вопросы образования. – М., 1983. – №2. – С. 78.

37. Коломієць В.О. Як виконувати курсову роботу : Метод. посіб. для студ. вищ. пед. навч. закл. / В.О. Коломієць. – К. : Вища шк., 2003. – 69 с. : іл.

38. Концепція педагогічної освіти. – К. : Міносвіти України, 1998. – 20 с.

39. Корнетов Г.Б. Феномен освіти / Г.Б. Корнетов // Магістр. – М., 2001. – № 1. – С. 26-35.

40. Коротєєва-Камінська В.О. Викладання української мови та українознавства у вищих навчальних закладах (історичний аспект) : Навчальний посібник / В.О. Коротєєва-Камінська. – К. : «Професіонал», 2006. – 304 с.

41. Кошманова Т.С. На шляху до новітньої педагогічної освіти (на прикладі Університету штату Мічіган) / Т.С. Кошманова. – Львів, 2000. – 345 с.

42. Кошманова Т.С. Розвиток педагогічної освіти у США (1960-1998 рр.) / Т.С. Кошманова. – Львів : Вид-во «Світ», 1999. – 486 с.

43. Методичні вказівки до написання курсових, дипломних і магістерських робіт для студентів філологічного факультету / Укладачі : п.І. Білоусенко, Л.П. Бойко. – Запоріжжя : ЗНУ, 2006. – 64 с.

44. Штонь О.П. Курсова робота з української мови / О.П. Штонь, В.А. Буда. – Терноіль : Навчальна книга-Богдан, 2002. – 64 с.

Додаток А
Зразок оформлення магістерської роботи

МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Філологічний факультет

Кафедра української мови

Пояснювальна записка

до дипломної роботи
освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»
на тему **«СЕМАНТИКО-СТРУКТУРНА ХАРАКТЕРИСТИКА
ПОРІВНЯЛЬНИХ ЛЕКСЕМ ТА КОНСТРУКЦІЙ
(на матеріалі прози Оксани Забужко)»**

Виконала:
студентка VI курсу, групи 7-М
спеціальності
8.032030301 Українська мова і література*
Андрєва О.А.
Керівник: Єрмоленко С.І.
Рецензент: Кожухівська Л.П.

Мелітополь – 2014 року

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. НОМІНАТИВНІ ЕКСПРЕСИВНІ РЕЧЕННЯ У СИНТАКСИЧНІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.....	7
1.1.3 історії дослідження питання номінативних речень.....	7
1.2. Класифікація та сфера використання номінативних речень.....	16
1.3. Проблеми експресивного синтаксису художнього мовлення.....	22
РОЗДІЛ 2. НОМІНАТИВНІ РЕЧЕННЯ ЯК ОСОБЛИВИЙ ЗАСІБ АКТУАЛІЗАЦІЇ СИНТАКСИЧНОЇ ЕКСПРЕСІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ.....	27
2.1. Структурні та функціональні вияви номінативних речень.....	27
2.1.1. Непоширені номінативні речення.....	27
2.1.2. Поширені номінативні речення.....	38
2.2. Семантичні ознаки номінативних речень.....	50
2.3. Структурно-функціональна типологія ланцюжків номінативних речень...	55
ВИСНОВКИ.....	69
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	72